

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. IV. Caiphas scindit vestimenta sua, & Christum arguit blasphemiae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](#)

debitum. Non diffiteor, & ger sum, & tam & ger ,
ut à planta pedis usque ad verticem capitis non sit in
me sanitas: sed tamen sanabor, quia spero in JE-
su, de quo virtus exibat, & sanabat omnes. Scio ,
peccator sum , & in peccatis natus sum totus :
nec tamen ideo timeo, quia spero in JESU; ipse
peccatores recipit. O quantam irrogat Christo in-
iuriam, qui desperat eius gratiam. Dignus est om-
ni miseria , qui de JESU diffidit Misericordia.
Quomodo qui sic amat, quos amat, deseret? quo-
modo, quos tanti & stimat, perdet? unica ergo
spes Christiani , sit passio Domini nostri JESU
Christi. Quidni in te sperem, qui fuisti spes mea ab
uberibus matris mea. Ideo in te spero, quia tu es Fi-
lius DEI benedicti: & ideo credo te esse Filium
DEI, quia tu dixisti. Da, ut qui te credo talem esse,
qualem ipse dixisti, nimirum Filium DEI benedi-
cti, sim ex iis, qui aliquando ex te audient: Venite
benedicti.

Isa. I. 6.

Lac. 6.

19.

Luc. 15. 2

Ps. 21. 10

§. IV.

*Caiphas scindit vestimenta sua, & Christum arguit
blasphemiae.*

VIx æterna veritas ex ipso veritatis suggestu
protulerat verissimum oraculum, se nimirum
esset Filium DEI, cum ecce Princeps sacerdotum, hoc
est Alpha nebulonum, perstrictus quasi maiestate
illius effati, scidit vestimenta sua. Scriptum est, ô
Caipha: Scindite corda vestra, & non vestimenta ve-
stra) dicens: Blasphemavit, quid adhuc egenus testibus?
Quid ait Caipha: Blasphemavit? Imò nemo un-
quam ab orbe condito atrocius blasphemavit
quam tu Caipha, tua illa tam execranda lingua,
qua Filium DEI insimulas blasphemiae in Deum.
Quantum sit malum excæatio mentis, & indura-

Matt. 26.

63.

Joel. 2.

13.

tio cordis , patet ex hisce quæ audistis Caiphæ verbis. Tunc Princeps Sacerdotum scidit vestimenta sua dicens: *blasphemavit.* Ponderate illam summi ponderis voculam, *Tunc.* Quando? *Tunc,* cùm dixisset Christus se esse Filium DEI. *Tunc,* cùm debuissent, quotquot erant in Concilio præsentes, procidentes adorare eum maximo cultu latrīx , tanquam verum Filium DEI : cum debuissent prosterni supplices ante ejus pedes, delicti veniam petere, excutere statim de manibus ejus vincula, & funes, quanta possent maxima afficere reverentia, cultu, honore, inflammari instar Seraphinorum ejus amore. *Tunc,* cùm debuisset Princeps Sacerdotum mittere per totam Judæam præconem, qui omnibus annuntiaret, venisse tandem illum tam diu expectatum Messiam , illum à suis præfiguratum Patriarchis, prænuntiatum Prophetis, expetitum per tot sæcula, à toto mundo : Redemptorem mundi jam esse in mundo, in Judæa, in Jerusalem, in ipso Concilio adstare præsentem; *Tunc*, quando tota Judæa excita sedibus suis debuisset ad eum accurrire, Hæc omnia cùm Judæos facere oportuisset, quid fecerunt? Qui inter illos erat primus, Caiphas, scidit vestimenta sua: indignum nimurum se probans vestibus illis, quas lacerat. Dilucitus detegit cariosæ conscientiæ cicatrices: instare sacerdotio suo finem prophetavit, ante , cùm nesciret, quid facheret: apertius nunc, cum nec sciret, quid diceret, dicens : *Blasphemavit.* Et adhuc aliquis magni faciat censuram hominum, quorum judicio, ne rectè quidem locutus est DEUS? vix ullum censetur enormius inter homines flagitium , quam blasphemia in DEUM. Audi D. Chrysostomum contra hoc vitium,

blasphemia
enorme
crimen.

um, quotquot habet reconditos aculeos exerentem. Vnam vos omnes petere volo retributionem pro concione hac: ut in civitate blasphemantes castigeris: & si quempiam in foro blasphemantem audieris, accede, increpa: & si verbera infligere oporteat, ne recuses: ipsius faciem alapa percute, contere os ipsius: per cuius mactum tuam sanctifica: & si ulli accusaverint, & si in carcerem traxerint, sequere: & si iudex poenas pro tribunaliter poscerit, dic cum libertate, quod Angelorum Regem blasphemavit. Si enim Reges terrae blasphemantes puniri oportet, multo magis, illum contumelia affidentes. Ecce quanti aestimet Chrysostomus crimen blasphemiae, & illius tamen accusatur Rex gloriae. Fateor Christe, dum dixisti te esse Filium DEI benedicti, bene dixisti, & licet de te ipso testimonium dedisti, scio, quia verum est testimonium tuum; hinc omne meum gaudium. Non tantum maxima, sed unica causa omnis mea latitiae, & gaudii haec est; quia tu JESU es Deus, & quia es Deus meus, & quia solus es Deus, & quia fuisti semper Deus, & quia semper eris Deus, & quia non potes non esse Deus. Deus totus benignus, totus bonus, totus misericors, vel potius tota benignitas, tota bonitas, tota misericordia, totus Amor, amor mei amoris, vita vita mea, omne bonum boni mei. Quid ergo superest, ut evadam omne malum, & consequar omnem bonum, nisi ut offeram tibi summo Bono, omnia mea bona, & consecrem uni tibi quidquid habeo, quidquid scio, quidquid sum, quidquid possum?

Chryso-
stom. I.
Hom. ad
popul.